

המשך סיפור לשבת – "תודה אבא, שהיית אתה השליח".

מאת הסופר הרב קובי לוי.

המשך מעמוד 3

האברך היקר שלמה ניסן כהנא לבש את הפראק, יישר את המגבעת על ראשו ועמד לצאת לבית הכנסת כדי להעביר שיעור הלכה קצר לבעלי בתים. שרה'לה יצאה ללוות את אביה עד הכביש הראשי.

"יופי שרה'לה, עכשיו לכי לעזור לאמא לכבד שבת, זו מצוה גדולה..." הוא הכניס ידו לכיס הפראק וחש לפתע במספר מטבעות הנוגעות וגולשות על כף ידו.

הוא שלף אותן וספרן. "את ילדה טובה, שרה'לה, שמעתי שאת מתנהגת למופת, הנה יש בכיסי 14 שקלים, קחי, זה מתנה מאבא".

שרה'לה חפנה את המטבעות בידיה, הביטה בו בעיניים טהורות כמצולות הים ולחשה "חסר לי שקל אחד, איפה עוד שקל אחד..." "שקל אחד? על מה את מדברת?" תמה האב והמשיך למשש את כיסו, ולתדהמתו שלף משם עוד מטבע של שקל אחד, ובסך הכל חמישה עשר ש"ח...

"אמרי לי בתי, מדוע לא הסתפקת ב-14 ש"ח, הרי זו מתנה גמורה. מנין העליית בדעתך שיש לי עוד שקל בכיסי?"

"למדתי בגן אבא, שכל מה שקונים לכבוד שבת קודש, הכל חוזר. במדוייק, עד השקל האחרון. קיבלנו היום מהגבאי מסעוד מועלם 15 ש"ח דמי כיס, וקניתי בהם ממתקים לכבוד שבת, והקב"ה מצא בך את השליח שיחזיר לי את כספי. תודה אבא שאתה נבחרת להיות השליח לנס הפרטי שלי".

האברך כהנא הביט בעיניה הקטנות והתמימות של בתו הקטנה, ולחש לעצמו, "אמונה תמימה שכזו, הלואי עלי..."

פרח לדרך

הילדה הזו שבסיפורנו היא כבר אשה חשובה העוסקת בחינוך בנות ישראל.

מפעם לפעם היא משתמשת בסיפורה הקטן כדי להנחיל לתלמידותיה אמונה תמימה וזכה, שמשום מה עם השנים מתחספסת ולעתים אף נמוגה.

"כגמול עלי אמו" זו דרגת האמונה שאליה צריך לשאוף כל יהודי, וממילא הוא יחוש את ניסי השי"ת גם בעניינים קטנים כמו שחשה שרה'לה הקטנטונה.

אבא, הרב כהנא מתרגש לספר שהתמימות הזכה של בתו מנעה ממנו לטלטל מוצקה (מטבע בן שקל) שבת שלימה, ואולי שבתות הרבה. ויסלח לי הרב המחבר, אני כשלעצמי אמשך לפרסם גם סיפורים קטנים וחמודים שכאלה, שיתנו לכם לוי כח לסחוב שבוע נוסף.

מה דעתכם?

מילתא דבדיחותא

המכסה

זכר אחד פגש המפקד בלאץ שהגה'ך או הנח'ה
הש'א'י החמנה.

"גאנאך א'י", אלא המפקד, "כבר שהל'א'י אגנה זכ
אוגס בק'דימ, נדודע אגנה אא שלח אוגס

אמכסה?"

"שלמתי", השיב או בלאץ.

"ומה הם אמרו?"

"הם השיבו א'י שבאן אא מכסה'ס אוה'א'ים..."

אם יקום והתהלך בארץ על משענתו וניקה המכה רק שבתו יתן

ורפא ירפא (כא' יט')

- ישנם שלוש עצות מועילות לאדם שחולה ורוצה להתרפא:
- א. שישפיל וימעיט עצמו. שהרי הגאוה היא שורש העצבות שגורמת חולאים וקושי על האדם.
- ב. שיתחזק בשמירת השבת. כדכתיב: "שבת היא מלועוק ורפואה קרובה לבא" (שבת יב').
- ג. ירבה בצדקה כדכתיב: "וצדקה תציל ממות" (משלי י' ב').

שלושת העצות הללו מרומוזות בפסוקנו, שכתוב **"רק שבתו יתן"** - "רק" - הכוונה **שימעט עצמו** (המילים 'אך' ו'רק' באות למעט). **"שבתו"** - שישמור את השבת כראוי. **"יתן צדקה**, ואז - **"ורפא ירפא"** - יזכה לרפואה.

[הובא בספר הנפלא 'להתעדן באהבתך']
ניתן להשיג את הספר אצל המחבר במחיר מוזל
בפלאפון: 052-760-5619

לתרומות להקדשות ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

גמ"ח אביזרי אופניים
כל המוצרים לאופניים
חדשים במחירים מוזלים
וכן אופניים יד שניה
במחירים מוזלים
052-718-38-66

עשיתי את הסגולה של ר' מתיא בן חרש הבטחתי לפרסם ונושעתי
איך עושים?
מכינים 18 נרות, אשר מדליקים אותם זה אחר זה
לפני כל נר אומרים: "נר זה לזכות ר' מתיא בן חרש שיתקבלו התפילות"
קוראים פרק פ"ו בתהילים ושמים פרוטה לצדקה כך עושים 18 פעמים.
אח"כ קוראים מפרק ק"ט בתהילים לפי אותיות "קרע שטן"
מבקשים בקשה אחת ומבטיחים לפרסם בלי נדר.

זכרון יהודה

עלון שבועי לע"ג הבחור יהודה בן שרה ז"ל

מדור חודשי חדש!
צפת של מעלה.
בעמוד 2.

כניסת השבת: 16:51
יציאת השבת: 17:43
רבנו תם: 18:17
לפי לוח אור החיים-אופק ת"א

פרשת משפטים

לא תישלוט רימה בגופם של צדיקים

הגאון רבי עבדאללה (עובדיה) סומך זצ"ל (רבו של הברון אריה לייב זצ"ל) נפטר ממגפת הדבר שהשתוללה סביב בגדאד. בני הקהילה ביקשו לטמנו בבית הקברות העתיק שבבעיר, אך המושל אסר על קבורתו משום שראה סכנה בקבורת מתי המגיפה בעיר, ומפני כבודו של הצדיק הרשה לקבורו בסמוך לקבר יהושע הכהן הגדול שנמצא מעבר לנהר החידקל. חצר הקבר מקודשת ליהודים והן להבדיל למוסלמים, וכשפנו היהודים לקבור בה את הצדיק, הופיע מוכתר הכפר בראש אנשיו, גרשם מן החצר ונעל בפניהם את דלתותיה.

בנייתיים התאספו המוני יהודים שבו ללוויית הצדיק, הם עברו כבר את הגשר הנטוי על החידקל ובאו אל קבר הכהן הגדול, ומצאו את הדלתות נעולות. היהודים רגזו וזעמו, והמוכתר אף הוא כינס את האספסוף.

הרוחות התלהטו והמתחיות בין המחנות הגיעה לשיאה, ובנייתיים טיפסו מספר תלמידים זה על כתף זה, עברו את החומה הגבוהה אל החצר פנימה, ופתחו לפני המיטה את שער החצר, והצדיק נטמן ליד הכהן הגדול.

המוכתר לא הבליג על מפתחו, הוא התלונן בפני מושל הארץ על היהודים שהם הימרו את פיו ולא נשמעו להוראות פלוגת הצבא המקומית, וכן הכו ערבים ולעגו להם.

המושל קצף על היהודים והורה לאסור את נבדיהם, והתיר לפרוע בהם פרעות. היהודים שדמם הותר, הצליחו להועיק את אחיהם שבגולה בפריז ובלונדון, ומשם שלחו מברקי מחאה לשולטן הטורקי שעירק נמצאה תחת סותו. השולטן הדיח את המושל וליהודים היתה הרווחה. אך בכך לא תם הסיפור הערבים התמרמרו על הצלת היהודים, והמושל החדש נאלץ לפייסם. הוא ציווה להוציא את גופו הקדוש של רבי עבדאללה סומך זצ"ל מקברו השנוי במחלוקת, ולהעבירו לבית העלמין היהודי. היהודים הבינו למצוקתו של המושל והסכימו להעבירו מחוסר ברירה. ב"ג בכסלו, כשלושה חודשים לאחר פטירתו, התקבצו כל יהודי בגדאד ובאו לחלוק לרבים כבוד בשנית. השלטונות שידעו כי באדמתה הלחה של בגדאד אין גופה שלא תרקב לאחר שלושה חודשים, נקטו בצעדי בטיחות מתאימים. הם הביאו רופאים ואמצעי חיטוי חריפים, והמושל בא בעצמו לפקח על העברת הגופה. הגולל הוסט והגופה נחשפה, ורבי עבדאללה סומך זצ"ל התגלה לעיני הרופאים שלם, כאילו זה עתה נפטר. אפילו בתכריכיו לא דבק שמץ מן הבוץ הסמיך שסביבו, והם היו נקיים ובהקים.

למראה פלאי זה ירד המושל מסוסו ופקד על מלוויו לעשות כמורה. "להלוויתו של איש קדוש זה הסביר - חייבים ללכת רגלי". והוא פסע ברגליו מן הרובע המערבי של העיר ועד לבית הקברות בצידה השני. דבר הפלא היה לשיחה בפי כל, ורבים מהשוטרים הערביים שהיו עדים לו התגיירו. אחד מהם התגייר עם כל משפחתו, עלה לירושלים והתגורר בסמוך לשער שכם. זקני ירושלים זכו לשמוע מפיו פעמים אין ספור את הסיפור.

"יראת ה' תוסיף ימים"

סיפור נורא מובא במדרש מעשה ברבי שמעון בן חלפתא שהשתתף בסעודת ברית מילה. שמחת הברית היתה גדולה עד למאד, מכיון שבמשך שנים לא נפקדו אבי הבן וזוגתו בילדים. במהלך הסעודה, פתח אבי הבן חבית של יין ששנה שהייתה חתומה מזה שנים רבות.

לאחר שהשקה ממנה לכל המסובים, הכריז: "דעו לכם רבותיי. כי במשך שנים אני שומר חבית זו לסעודת הברית של בני. קעת אני חותם אותה בחזרה, ועוד. אשוב ואפתחנה בעזרת השם בחתונתו של בני הנימול".

בשעה שיצא רבי שמעון בן חלפתא את האולם, פגע לפתע בדמות משונה שאינה מן היישוב, שהייתה שוחקת ומרקדת. "מי אתה?", שאל. "שלחו של מקום אנכי", השיב הלה. "מלאך המוות!"

הוכה ר' שמעון בהלה, ושאלו כשכולו רועד: "מפני מה אתה שוחק?"

ענה המלאך: "הלא נכחת בסעודת הברית, ובודאי ראית את אבי הבן שסגר את חבית היין על מנת לשוב ולהשקות ממנה בחתונת בני. ומדוע אני משחק? מאחר שאבי הבן הלה אינו יודע כי קיצו כה קרוב, וכבר יש לו תכניות לחתונת הבן..".

האזין רבי שמעון לכל דבריו ביראה, והחליט שמכיון שלא בכל יום מזדמן לפגוש את מלאך המוות, כדאי לו לצלל הזדמנות זו. פנה ושאל את המלאך: "וכי אתה יודע מתי ימות האדם?"

"כן, כמובן", השיב המלאך, "הכל רשום בפנקסי". - "אם כן, עשה נא עמי חסד, והראה לי פנקסיך". כוונתו היתה לראות האם אף שמו נקוב שם. אמר לו המלאך: "הסר דאגה מלבך. אין אתה כתוב בספרי. וברור לי כי אף בזמן הקרוב לא תכתוב". "ומנין לך שכן יהיה?" תמה ר' שמעון. השיב המלאך: "איני שולט לא עליך ולא על כיוצא בך, מאחר והקב"ה חפץ במעשיכם הטובים, ומוסיף בכם חיים, ועליכם אמר הכתוב: יראת ה' תוסיף ימים".

342

ליוונו הגון:

מזל הילה בת חנה, אודליה בת חנה, ששון בן חנה, יעקב בן חנה, מאיר בן חנה, יהודה בן חנה, אריק בן ג'ורג'ס זוהרה, מוריה בת רחל, מרים בת רחל, רות בת רחל, יהודית בת אסף, בת שבע בת יהונתן, אריאל בן יהונתן, הודיה בת מירב.

לעילוי נשמת:

הרה"ג רבינו עובדיה יוסף בן ג'ורג'ה,

הרה"ג רבינו אהרון יהודה לייב בן גיטל פייגא.

שרה בת מרים אהובה, שושנה בת מרים אהובה, ניסים בן חנה, משה עזי בן מונס, מולוק בן אסתר, מרגלית בת לונה, יונה חממה בת יוסף, חנה בת מולוק, מונייר בת מולוק, שמחה בת מולוק, רחמים בן גולבהר, משה בן יהודה, אברהם בן עמליה, אלברט בן אדל, עמבר שהנו בת מונס.

לרפואה ולהצלחה:

מרים אהובה בת מולוק, שלמה בן חממה, חננאל בן קרין, שירן בת טובה, יהודה בן חנה.

לרפוא"ש והצלחה בכל:

יעקב דוד בן שוכרה- מרים אהובה בת מולוק אורה בת חביבה מיכאל בן גולדה- רונית בת מרים שאול בן יפת- ציונה בת רחל מירב בת ציונה- יעל בת מירב לע"ג: שלום בן סעדיה- רחל בת מהדי

לתרומות לעלון-

ההנצחות

ולתגובות:

052-718-38-66
מאיר נוראני

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:

7183866@gmail.com

צפת של מעלה – סיפורים מסמטאות צפת.

מאת הסופר הרב אברהם ישראל פרידמן.

מדור חודשי חדש!
מתור מגזין במה.

זוה דשיבת בעיר הזו

על בית-הכנסת הצפתי שבו מתגננים בליל שבת קודש ניוגוני 'קרליבך' לאור נרות. אמרו בצפת: מי לא ראה קבלת שבת ב'ברדיטשוב' שברחוב הארי' בעיר העתיקה, לא ראה קבלת שבת מימינו.

החושך יסכה את המקום, הקטן יחסית, אולם דווקא נרות השבת הלא-מועטים המרצדים, יחד עם השירה בנוסח ה"הודה גרינאית", משרים אווירה מלאכית משהו. אווירה מרטיטה של 'נועם הנשמות ועדן הרוחות, להתעדן באהבתך וביראתך' מורגשת כאן היטב. אווירה של קרבת אלוקים התרפקות בבורא. היפלא בעיניכם אפוא שמעידים בפנינו כי יש כמה רצוצי-נפש שהציצו הנה ונפגעו 'עד שהחליטו לבסוף לשמור שבת כהלכתה. קשה מאוד להישאר אביר-לב לנוכח השירה העורגת של 'ושמרו בני ישראל את השבת' בניגון 'ממקומן' המפורסם, עליה מנצח לעיתים קרובות השכן בעל-המנגן ואיש התורה הרב ר' שמואל גריינמן הי"ו. ברוכים הבאים לבית הכנסת 'ברדיטשוב'. עם תום התפילה המשולבת, ייגשו האורחים, בני ישיבות מהמרכז בדרך-כלל, אך לא-דווקא, לסעודת שבת חמימה.

"מתארחים כאן בליל שבת קודש, בדרך-כלל עד 100 איש"



"יש במקום אווירה של אחדות"

"מתארחים כאן בליל שבת קודש, בדרך-כלל עד 100 איש", מספר הרב הערשי טייטלבוים - המנצח על מלאכת הקודש. "בסעודת שבת בבוקר זה כבר נע על סביבות 150 אורחים. ואילו בסעודה שלישית, הסעודה צנועה יותר". סירים גדולים ממתינים לאורחים במטבח הצמוד. האוכל מועבר באמצעות חלון קטן שפערו בקיר. ומי ומי האורחים? השאלה הזו, כן מתברר, מצליחה לרגש עד דמעות את המארח החם כתבשיל השבתי. "יושבים אצלנו אשכנזים, ספרדים, חסידים, בעלי תשובה, גרי-צדק, נכדי אדמו"רים", הוא מפרט. "יש במקום אווירה של אחדות. לראות כולם בשולחן אחד, כילדים ליד שולחן אבא, זה מרגש אותי כל שבוע מחדש, ונותן לי את הכוח להמשיך הלאה". התפריט כאן עשיר. הסלטים מפר-ידיהם של אנשי המטבח. הכול החל לפני כשנתיים", הוא מספר על ימי הבראשית. "מכניס האורחים, רבי חיים מן זצ"ל, מיקיירי חסידי ברסלב בצפת, הלך לבית עולמו, ובד-בבד גם הרב בן דוד, מארח נוסף בעירנו, לא התאפשר לו להמשיך במנהגו, ועתה נוצר מצב שלבחוריי הישיבות שעלו צפתה לא היה היכן לסעוד את לבם בשבתות. אם בשנה שקדמה לכך הייתי עורך 'הכנסת אורחים' לפרקים, הרי שהפעם החלטתי שאין מנוס מלהפוך זאת למפעל עקבי וקבוע. שכן, לבחורים לא היה פשוט היכן לאכול בשבת". נעזב רגע את נושא ה'הכנסת אורחים' ונדבר על ברדיטשוב של ליל שבת-קודש. אני פוגש כמעט מידי שבת לא מעט שוכרים וקייטינים ובני-ישיבה שעולים הנה כדי לחוות שבת רוחנית טמירה בעירו של בעל ה'הלכה דודי'. צפת הלא-היא עיר השבת. אינו דומה 'יומא דנשמתא' בעיר הגשמה לכל מקום אחר. והם תמיד שואלים אותי את השאלה המוכרת: "איפה זה 'קרליבך' ". אז כאן המקום להגדיר (בפעם המי-ידוע-כמה) שלאדם חרדי יש תפילה 'קרליבכאית' אחת בצפת: בבית הכנסת 'ברדיטשוב' הנוכח, שבשפילי רחוב הארי". זה המקום המיועד לאדם חרדי ירא שמים. הנהירה לשם מלמדת כי אט-אט שנים מבינים זאת, אבל מעל 'במה' מנובדת וחשובה מאין-כמותה זו, בוודאי ישנה חובה להזכיר זאת שוב ושוב, למען יידעו הרבים.

לתגובות, ולכל מידע על צפת: abyisrael@gmail.com

ילדים יקרים, שימו לב! השבת פרשת משפטים

כל הילדים מוזמנים לתהילים המרכזי "זכרון יהודה" במקלט ברחוב קהילות יעקב 72 (ליד מסוף האוטובוסים)

בשעה 2:00 בצהריים

והשבת הגרלה על: ה-פ-ת-ע-ה!

לתרומות לתהילים חייגו: 052-718-38-66 כאו האהונכס!

לתרומות, הקדשות, ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

העלון מוקדש לעילוי נשמת אימי מורתי:

שרה נוראני

בת מרים

אהובה

סיפור לשבת – "תודה אבא, שהיית אתה השליח".

מאת הסופר הרב קובי לוי.

לא מכבר עיינתי באחד מספרי המוסר החדשים שיצאו לאור, וקראתי שם פסיקה מעניינת מאד. הרב המחבר, שזכה להסמכותיהם של גדולים בדורנו, כותב שם בלשונו הזהב כי מה חבל שבימינו כה מרבים לספר סיפורי השגחה על ניסים ומופתים וכדו'.

לטענת הרב המחבר - ומי אני ומה חיי שאחלוק עלי - יהודי צריך להבין ולשנון לעצמו שכל מקרינו ומעשינו הם ניסים עצומים וכי סיפורי השגחה המתפרסמים מקהלים במידה רבה את העובדה הפשוטה, שגם קניית לחם במכולת, שטיפת הבית ונסיעה במונית, הם ניסים מופלאים מתוזמנים ומושגחים לפרטי פרטים. ודבריו הם כקילורין לעינים ופעלו רבות על נפשי.

הנה כי כן, כמעט משכתי ידי מלכתוב עוד סיפור השגחה שנקטף לו מאי פה או מאי שם, אלא שבמחשבה שנייה ואפילו שלישית ורביעית חזרתי בי.

חזרתי בי לא לפני שניסיתי לשכנע כמה אנשים חשובים במקומותינו, במיחה של אמונה פשוטה, להפנים לעצמם שכל מקרה ומקרה הוא נס אדיר הפולח עולמות עד אין חקר, ורקיעים עד אין מספר.

הללו הביטו בי בעין משועשעת והשיבו כמעט ללא יוצא מן הכלל בלשון דומה: "אתה צודק ואין חולק, אבל עינינו - בדור זה - טחון מראות ולבנו ערל מלהבין, שכל פעולה פשוטה עלי אדמות היא ביטוי מובהק להשגחת השי"ת עלינו בצורה מדוקדקת, והיא בהחלט נס ענק. אבל כדי להגיע לדרגה אדירה כזו של אמונה, צריך לחלק לנו "סוכריות" קטנות וניסיות שימתיקו את חיינו, שמהן נוכל לצמוח ולפרוח, עד לדרגה ששקית חלב האמיתית לנו בדבר, קוראים נאמנים, צודק הרב המחבר, אבל החלל הגדול שנפער בקרבנו זקוק למילוי תמידי ואפילו אם מדובר בסיפורי השגחה פשוטים (אין דבר כזה) החולפים מעל אוזנינו כמעט מבלי משים, ואחד כזה נחת על שולחני מתוק וחביב, כולו עטוף בצלופן מרהיב של תמימות.

נו, ואחרי שהדחיקתי מעט את המדקרה של הרב המחבר, נחזור שלושים שנה לאחור, אל גן הילדים של שרה'לה כהנא בת החמש. עיניה של שרה'לה סקרניות להפליא, והיא גומעת בשקיקה כל מילה של הגננת בלומה. כל משפט וכל פתגם נזרעים בנפשה התמימה ופועלים שם גדולות ונצורות. הצימאון הרוחני שלה לא מש מעיני הגננת, הדואגת להוסיף לה עוד כהנה וכהנה נדבכים רוחניים, צידה לדרך.

"אנחנו יהודים מאמינים שהפרנסה באה משמים, והקב"ה זן ומפרנס לכל, מביצי כינים ועד קרני ראמים. הקב"ה ברא את בריותיו ודואג לכל מחסורן", סיפרה הגננת והפליגה עד לקיני העורבים, שם צווחים הגוזלים ומשוועים לפת לחם,

ומסתדרים בניסי ניסים להתמודד מול אכזריות הוריהם. היא מפליגה עמן עד לאותה תולעת קטנה, הקופאת מקור, הזוכה לעלה נידך ההופך לה לבית חם ונעים עד יעבור זעם.

"הכל מושגח לפרטי פרטים, והקב"ה מעטיר אהבה עד אין קץ לכל בריה קטנה כגדולה. וגם אתכן הוא אוהב באופן מיוחד. אתן בנות מלך, אתן בנותיו היקרות אשר עתידות להעמיד דור ישרים יבורך".

ושרה'לה, עיניה קרועות לרווחה. "השבת? הו השבת הנפלאה שלנו, היא מקור הברכה", מספרת הגננת. "מי שמכבד את שולחן השבת במאכל ומשקה זוכה שהשולחן האלוקי הזה ישפיע שפע מזון לכל ימות השבוע... עד כדי כך שהקב"ה מבטיח לנו, שמי שלווה כסף כדי לקנות צרכי שבת, השבת היא בעצמה, בת המלך, היא תפרע את החוב".

"כן, כמובן, הקב"ה דואג שיהיו לה שליחים שבת, שיפרעו את חובותיה", מסבירה הגננת. "זו הבטחה, שרבי שבת אינם מן המניין, וכמה שנקנה לכבוד שבת, הכל חוזר אלינו. לפעמים אפילו מיד", מסכמת הגננת.

הן היו בסך הכל עשר בנות בגן, בעיירה קטנה שעדיין לא עלתה נציצה פורחת.

ערב שבת קודש. השכן הישיש אדון מועלם גבאי בית הכנסת הסמוך, היה מאושר מהגן החרדי הראשון שנפתח בעיירת החולין. בסוף החודש למינינם הוא קיבל את קצבת הביטוח הלאומי שלו, והחליט להעניק לכל ילדה חמישה עשר ש"ח, ובסך הכל מאה וחמישים ש"ח לבנות החביבות שבגן. עם המטבעות בכיסו הוא נכנס פנימה והודיע לגננת בלומה על השי שהוא מעניק לצדקניות הקטנות. "דמי כיס לילדות צדיקות וצנועות".

הכסף חולק בשקית קטנה ובה סוכריה על מקל עם וופלה. "בנות, לא לבד את הכסף, זו מתנה. ועכשיו מזמור תהלים לרפואת מסעוד בן יוסף מועלם".

שרה'לה כהנא ניגשה למכולת. "עכשיו ערב שבת", הרהרה, "כל מה שקונים לכבוד שבת, הקב"ה מחזיר, השבת מחזירה. אקנה המון ממתקים לכל המשפחה, נהנה כולם מהמתקיות, והכסף בוודאי יחזור אלי".

היא יצאה מהמכולת עמוסה שקית ובה כל טוב. "זה לכבוד שבת, אמא", הודיעה הצדקנית הקטנה, "זה עלה חמישה עשר ש"ח, כדי כמי שקיבלנו מהגבאי מסעוד מועלם, והקב"ה הבטיח שכל הכסף יחזור".

אמא חיכה מעוגג. שעה לפני שבת.

המשך בעמוד 4.

מבצע לומדים וזוכים לילדים!

מתקשרים לטלמסר לוקחים פרק משניות או 3 פרקי תהלים לע"נ הרבנית שרה נוראני ע"ה ונכנסים להגרות על פרסים יקרי ערך!

להשתתפות במבצע חייגו: 1000-509-03

פיצוחי עוֹשְׁמִי

כל סוגי הפיצוחים והתבלינים
בהכשר הרב שלמה מחפוד שליט"א
לכבוד שבת קודש!
בירנבוים 19 בני ברק. ברק. 03-6746233

קו הצלת חיים.
03-748-16-11
קו מגני הצעירים
המדדת שמעון
03-30-415-72



לתרומות וישועות:
1800-20-22-20



לתי הארי ומלואה!
מוניות דקר
בהנהלה חדשה
שירות אמין ואדיב בכל חלקי הארץ
טלפון רב קו
לא גובים
הזמנה טלפונית
03-676-8181
הזמנה טלפונית

עולם ההדפסות
חברות, ספרים, וכל סוגי ההדפסות
במחירים מצוינים
05484-99-453
8499453@gmail.com